Diagnoza i terapia logopedyczna I - dyslalia, palatolalia, dysfagia - opis przedmiotu

Informacje ogólne

Nazwa przedmiotu	Diagnoza i terapia logopedyczna I - dyslalia, palatolalia, dysfagia
Kod przedmiotu	05.6-WP-LOG-DTL1
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Logopedia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie

Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ • dr Mirosława Rządzka

Formy zajęć

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Egzamin
Ćwiczenia	-	-	40 (w tym jako e-learning)	2,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie słuchaczy do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przyswojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej i terapii zaburzeń artykulacyjnych i połykania. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dyslalii i palatolalii oraz dysfagii do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Wykład

Definicje dyslalii i palatolalii. Dyslalia a dysglosja. Klasyfikacje dyslalii ze względu na różne kryteria (sposób artykulacji, liczba cech dystynktywnych, liczba głosek, liczba stref artykulacyjnych, nazwa głoski, długość ciągu fonicznego, konsekwencja występowania, stopień utrwalenia, przyczyna). Rodzaje sygmatyzmu, rotacyzmu, kappacyzmu, gammacyzmu itp., istota mowy bezdźwięcznej. Przyczyny zaburzeń artykulacji. Mowa osób z wadą rozszczepową twarzoczaszki.

Ćwiczenia

Metodyka diagnozy dyslalii; diagnozowanie zaburzenia artykulacyjnego – standard badania logopedycznego; prezentacja testów diagnostycznych. Metodyka terapii: zasady planowania pracy terapeutycznej; etapy pracy logopedycznej; metody pracy (ogólne i szczegółowe); fazy uczenia artykulacji głosek; metody wywoływania poszczególnych głosek; ćwiczenia fonacyjne, oddechowe, motoryczne i artykulacyjne; usprawnianie słuchu fonemowego i fonetycznego; usuwanie dysfunkcji oddychania i połykania (dysfunkcje połykania o typie infantylnym, zespolenia językowo-wargowego wewnętrznego i zewnętrznego); profilaktyka zaburzeń artykulacyjnych.

Metody kształcenia

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz ma wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metodyki diagnozy i terapii zaburzeń artykulacji i dysfagii u pacjentów w różnym wieku	• K_W06 • K_W08	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • kolokwium	• Wykład • Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Słuchacz potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie artykulacji Słuchacz potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej Słuchacz ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny	• K_U03 • K_U05 • K_U08	• projekt • studium przypadku	• Ćwiczenia
Słuchacz ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wybranych metod diagnozy i terapii logopedycznej, dokonuje samooceny własnych kompetencji Słuchacz potrafi pracować w zespole, angażuje się we współpracę, umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działań	• K_K01 • K_K04	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • kolokwium • projekt	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykład – egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

Literatura podstawowa

1. Czaplewska E., Diagnoza zaburzeń rozwoju artykulacji, [w:] Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki, Sopot 2012.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), Logopedia: pytania i odpowiedzi, Opole 2003.
3. Mackiewicz B., Wskazówki do nauki prawidłowego połykania w wadach zgryzu i wymowy u dzieci, [w:] Opieka logopedyczna od poczęcia, red. B. Rocławski, Gdańsk 1998.
4. Sachajska E., Uczymy poprawnej wymowy, Warszawa 2004.
5. Skorek E.M., Oblicza wad wymowy, Warszawa 2001.
6. Skorek E.M., Reranie: profilaktyka, diagnoza, korekcja, Kraków 2002.
7. Skorek E.M., Samogłoski; profilaktyka, diagnoza, korekcja, Kraków 2000.
8. Styczek I., Logopedia, Warszawa 1981.

Literatura uzupełniająca

1. Skorek E.M., Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny, Kraków 2000.
2. Stecko E., Zaburzenia mowy – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne, Warszawa 1994.
3. Wójtowicz J., Logopedyczny zbiór wyrazów, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 01-01-2017 21:59)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ